Exodus Chapter 16 שְׁמוֹת

אַ וַיִּסְעוּ, מֵאֵילִם, וַיָּבֹאוּ כָּל-עֲדַת בְּגֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין, אֲשֶׁר בִּין-אֵילִם וּבֵין סִינָיבַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יום לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי, לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.	1 And they took their journey from Elim, and all the congregation of the children of Israel came unto the wilderness of Sin, which is between Elim and Sinai, on the fifteenth day of the second month after their departing out of the land of Egypt.
ב וילינו (וַיִּלּוֹנוּ) כָּל-אֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, עַל-משֶׁה וְעַל-אַהֲרןבַּמִדְבָּר.	2 And the whole congregation of the children of Israel murmured against Moses and against Aaron in the wilderness;
ג וַיּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּגֵי יִשְׂרָאֵל, מִי-יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרִים, בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל-סִיר הַבָּשָׁר, בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹבַע: כִּי-הוֹצֵאתֶם אֹתַנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה, לְהָמִית אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב. {ס}	3 and the children of Israel said unto them: 'Would that we had died by the hand of the LORD in the land of Egypt, when we sat by the flesh-pots, when we did eat bread to the full; for ye have brought us forth into this wilderness, to kill this whole assembly with hunger.' $\{S\}$
ד וַיּאֹמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, הִנְיִ מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשְּׁמִים; וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמו, לְמַעַן אֲנַשֶּנוּ הֵיֵלֵדְ בְּתוֹרָתִי אִם-לא.	4 Then said the LORD unto Moses: 'Behold, I will cause to rain bread from heaven for you; and the people shall go out and gather a day's portion every day, that I may prove them, whether they will walk in My law, or not.
ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִׁי, וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ; וְהָיָה מִשְׁנֶה, עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם.	5 And it shall come to pass on the sixth day that they shall prepare that which they bring in, and it shall be twice as much as they gather daily.'
וּ וַיּאׁמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עֶרָב וִידַעְתֶּם, כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.	6 And Moses and Aaron said unto all the children of Israel: 'At even, then ye shall know that the LORD hath brought you out from the land of Egypt;
טו וַיִּרְאוּ בְגַי-יִשְׂרָאֵל, וַיּאֹמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מָן הוּאפִּי לא יָדְעוּ, מַה-הוּא ; וַיּאֹמֶר מֹשֶׁה, אֲלֵהֶם, הוּא הַלֶּחֶם, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה.	15 And when the children of Israel saw it, they said one to another: 'What is it?'for they knew not what it was. And Moses said unto them: 'It is the bread which the LORD hath given you to eat.
טז זֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה, לִקְטוּ מִמֶּנוּ, אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ : עֹמֶר לַגֵּלְגֹּלֶת, מִסְפַּר נַפְשׁתֵיכֶםאִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֵלוֹ, תִּקָחוּ.	16 This is the thing which the LORD hath commanded: Gather ye of it every man according to his eating; an omer a head, according to the number of your persons, shall ye take it, every man for them that are in his tent.'
ז וּבֹקֶר, וּרְאִיתֶם אֶת-פְבוֹד יְהוָה, בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלֵנֹתֵיכֶם, עַל-יְהוָה ; וְנַחְנוּ מָה, כִּי תלונו (תַלִינוּ) עָלֵינוּ.	7 and in the morning, then ye shall see the glory of the LORD; for that He hath heard your murmurings against the LORD; and what are we, that ye murmur against us?
ח וַיּאׁמֶר מֹשֶׁה, בְּתֵת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרָב בָּשָׂר לֶאֲכֹל וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׁבַּעַ, בִּשְׁמֹע יְהוָה אֶת-תְּלֵנֹתֵיכֶם, אֲשֶׁר-אַתֶּם מַלִינִם עָלָיו ; וְנַחְנוּ מָה, לֹא-עָלֵינוּ תְלָנֹתֵיכֶם כִּי עַל-יְהוָה.	8 And Moses said: 'This shall be, when the LORD shall give you in the evening flesh to eat, and in the morning bread to the full; for that the LORD heareth your murmurings which ye murmur against Him; and what are we? your murmurings are not against us, but against the LORD.'
ט וַיּאֹמֶר מֹשֶׁה, אֶל-אַהֲרֹן, אֱמׂר אֶל-כָּל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, קַרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה: כִּי שָׁמַע, אֵת תְּלַנֹּתֵיכֶם.	9 And Moses said unto Aaron: 'Say unto all the congregation of the children of Israel: Come near before the LORD; for He hath heard your murmurings.'
נְיָהִי, כְּדַבֵּר אַהַרֹן אֶל-כָּל-עֲדַת בְּנִי-יִשְׂרָאֵל, וַיִּפְנוּ, אֶל-הַמִדְבָּר; וְהַנֵּה כְּבוֹד יְהוָה, נְרְאָה בֶּעֶנָן. {פ}	10 And it came to pass, as Aaron spoke unto the whole congregation of the children of Israel, that they looked toward the wilderness, and, behold, the glory of the LORD appeared in the cloud. $\{P\}$
יא וַיְדַבּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.	11 And the LORD spoke unto Moses, saying:
ּזּב שְׁמַעְתִּי, אֶת-תְּלוּנּת בְּגֵי יִשְׂרָאֵלדַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תּאֹכְלוּ בָשָׁר, וּבַבּקֶר תִּשְׂבְעוּ-לָחֶם; וִידַעְתֶּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.	12 'I have heard the murmurings of the children of Israel. Speak unto them, saying: At dusk ye shall eat flesh, and in the morning ye shall be filled with bread; and ye shall know that I am the LORD your God.'
יג וַיְהִי בָעֶרָבוַתַּעַל הַשְּׁלָו, וַתְּכַס אֶת-הַמַּחֲנֶה; וּבַבּּקֶר, הָיְתָה שִׁכְבַת הַשַּׁל, סָבִיב, לַמַחֲנֶה.	13 And it came to pass at even, that the quails came up, and covered the camp; and in the morning there was a layer of dew round about the camp.
יד וַתַּעַל, שְׁכְבַת הַשָּׁל; וְהִנֵּה עַל-פְּגֵי הַמִּדְבָּר, דַּק מְחֵסְפָּסדַּק כַּכְּפֹר, עַל-הָאָרֶץ.	14 And when the layer of dew was gone up, behold upon the face of the wilderness a fine, scale-like thing, fine as the hoar-frost on the ground.

טו וַיִּרְאוּ בְגַי-יִשְׂרָאֵל, וַיּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מָן הוּאפִּי לא נְדְעוּ, מַה-הוּא ; וַיּאמֶר מֹשֶׁה, אֲלֵהֶם, הוּא הַלֶּחֶם, אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה.	15 And when the children of Israel saw it, they said one to another: 'What is it?'for they knew not what it was. And Moses said unto them: 'It is the bread which the LORD hath given you to eat.
טז זֶה הַדָּבָר, אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה, לִקְטוּ מִמֶּנוּ, אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ : עֹמֶר לַגֵּלְגֹּלֶת, מִסְפַּר נַפְשׁתֵיכֶםאִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֶלוֹ, תִּקּחוּ.	16 This is the thing which the LORD hath commanded: Gather ye of it every man according to his eating; an omer a head, according to the number of your persons, shall ye take it, every man for them that are in his tent. ⁷
יז וַיַּעֲשוּ-כֵן, בְּגֵי יִשְׂרָאֵל; וַיִּלְקְטוּ, הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט.	17 And the children of Israel did so, and gathered some more, some less.
יח וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶרוְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבָּה, וְהַמַּמְעִיט לא הֶחְסִיר : אִישׁ לְמִי-אָכְלוֹ, לָקָטוּ.	18 And when they did mete it with an omer, he that gathered much had nothing over, and he that gathered little had no lack; they gathered every man according to his eating.
יט וַיּאׁמֶר מֹשֶׁה, אֲלֵהֶם: אִישׁ, אַל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר.	19 And Moses said unto them: 'Let no man leave of it till the morning.'
ב וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה, וַיּוֹתִרוּ אַנָשִׁים מִמֶּנוּ עַד-בּּקֶר, וַיָּרֵם תּוֹלָעִים, וַיִּבְאַשׁ; וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם, מֹשֶׁה.	20 Notwithstanding they hearkened not unto Moses; but some of them left of it until the morning, and it bred worms, and rotted; and Moses was wroth with them.
כא וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבּּקֶר בַּבּקֶר, אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ ; וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ, וְנָמֶס.	21 And they gathered it morning by morning, every man according to his eating; and as the sun waxed hot, it melted.
כב וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִׁי, לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶהשְׁנֵי הָעֹמֶר, לָאֶחָד ; וַיָּבֹאוּ כָּל-נְשִיאֵי הָעֵדָה, וַיַּגֵּידוּ לְמֹשֶׁה.	22 And it came to pass that on the sixth day they gathered twice as much bread, two omers for each one; and all the rulers of the congregation came and told Moses.
כּג וַיּאֹמֶר אֲלֵהֶם, הוּא אֲשֶׁר דְּבֶּר יְהוָהשַׁבָּתוֹן שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לַיהוָה, מָחָר: אֵת אֲשֶׁר-תּאפוּ אֵפוּ, וְאֵת אֲשֶׁר-תְּבַשְׁלוּ בַּשֵּׁלוּ, וְאֵת כָּל-הָעֹדֵף, הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבּּקֶר.	23 And he said unto them: 'This is that which the LORD hath spoken: To-morrow is a solemn rest, a holy sabbath unto the LORD. Bake that which ye will bake, and seethe that which ye will seethe; and all that remaineth over lay up for you to be kept until the morning.'
כד וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד-הַבּקֶר, פַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה; וְלֹא הִבְאִישׁ, וְרִמָּה לֹא-הָיְתָה בּוֹ.	
כה וַיּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֵהוּ הַיּוֹם, כִּי-שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה: הַיּוֹם, לא תִמְצָאֵהוּ בַּשָׂדָה.	25 And Moses said: 'Eat that to-day; for to-day is a sabbath unto the LORD; to-day ye shall not find it in the field.
כו שֵׁשֶׁת יָמִים, תִּלְקְטֵהוּ ; וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעֵי שַׁבָּת, לא יִהְיֶה-בּוֹ.	
כז וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי, יָצְאוּ מִן-הָעָם לִלְקֹט; וְלֹא, מָצָאוּ. {ס}	27 And it came to pass on the seventh day, that there went out some of the people to gather, and they found none. $\{S\}$
כת וַיּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: עַד-אָנָה, מֵאַנְתֶּם, לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי, וְתוֹרֹתָי.	
כט רְאוּ, כִּי-יְהוָה נָתַן לֶכֶם הַשַּׁבָּתעַל-כֵּן הוּא נֹתֵן לֶכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִׁי, לֶחֶם יוֹמָיִם ; שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו, אַל-גֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹבַּיּוֹם הַשְׁבִיעִי.	give the you on the sixth day the bread of two days; abide ye every man in his place, let no man go out of his place on the
ל וַיִּשְׁבְתוּ הָעָם, בַּיּוֹם הַשְׁבִעִי.	30 So the people rested on the seventh day.
לא וַיְּקְרְאוּ בֵית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ, מָן ; וְהוּא, פְזֶרַע גַּד לָבָן, וְטַעְמוֹ, פְצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ.	
לב וַיּאׁמֶר מֹשֶׁה, זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָהמְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ, לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם : לְמַעַן יִרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם, אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִדְבָּר, בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.	commanded: Let an omerful of it be kept throughout your generations; that they may see the bread wherewith I fed you in the wilderness, when I brought you forth from the land of
לג וַיּאֹמֶר מֹשֶׁה אֱל-אַהֵּרֹן, קַח צִנְצֵנֶת אַחַת,	33 And Moses said unto Aaron: 'Take a jar, and put an omerful of manna therein, and lay it up before the LORD, to be kept

לד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה; וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת, לְמִשְׁמֶרֶת.	34 As the LORD commanded Moses, so Aaron laid it up before the Testimony, to be kept.
לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָכְלוּ אֶת-הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בּאָם, אֶל-אֶרֶץ נוּשָׁבֶת : אֶת-הַמָּן, אָכְלוּ עַד-בּאָם, אֶל-קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן.	35 And the children of Israel did eat the manna forty years, until they came to a land inhabited; they did eat the manna, until they came unto the borders of the land of Canaan.
לו וְהָעֹמֶר, עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא. {פ}	36 Now an omer is the tenth part of an ephah. $\{P\}$
Sourcehttps://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt02:	16.htm:
Numbers Cha	pter 11 אְמִדְבַּר
א וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים, רַע בְּאָזְנֵי יְהוָה; וַיִּשְׁמַע יְהוָה, וַיְּחַר אַפּוֹ, וַתִּבְעַר-בָּם אֵשׁ יְהוָה, וַתּאכַל בִּקְצֵה הַפַּחֲגֶה.	1 And the people were as murmurers, speaking evil in the ears of the LORD; and when the LORD heard it, His anger was kindled; and the fire of the LORD burnt among them, and devoured in the uttermost part of the camp.
ב וַיִּצְעַק הָעָם, אָל-מֹשֶׁה ; וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אָל-יְהוָה, וַתִּשְׁקַע הָאַשׁ.	2 And the people cried unto Moses; and Moses prayed unto the LORD, and the fire abated.
ג וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, תַּבְעֵרָה : כִּי-בָעֲרָה בָם, אֵשׁ יְהוָה.	3 And the name of that place was called Taberah, because the fire of the LORD burnt among them.
ד וְהָאסַפְּסֵף אֲשֶׁר בְּקַרְבּוֹ, הִתְאַוּוּ תַּאֲזָה; וַיָּשֶׁבוּ וַיִּבְכּוּ, גַּם בְּנֵי יִשְׁרָאֵל, וַיּאמְרוּ, מִי יַאֲכִלֵנוּ בָּשָׂר.	4 And the mixed multitude that was among them fell a lusting; and the children of Israel also wept on their part, and said: Would that we were given flesh to eat!
ת זָכַרְנוּ, אֶת-הַדָּגָה, אֲשֶׁר-נאֹכַל בְּמִצְרַיִם, חִנָּם; אֵת הַקַּשֵּׁאִים, וְאֵת הָאֲבַּטִּחִים, וְאֶת-הֶחָצִיר וְאֶת-הַבְּצָלִים, וְאֶת-הַשּׁוּמִים.	5 We remember the fish, which we were wont to eat in Egypt for nought; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic;
וןעַתָּה נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה, אֵין כּלבִּלְתִּי, אֶל-הַפָּן אֵיגַינוּ. ו	6 but now our soul is dried away; there is nothing at all; we have nought save this manna to look to.'
ןהַמָּן, כִּזְרַע-גַּד הוּא; וְעֵינוֹ, כְּעֵין הַבְּדֹלַח.	7 Now the manna was like coriander seed, and the appearance thereof as the appearance of bdellium.
ח שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרַחַים, אוֹ דָכוּ בַּמְדֹכָה, וּבִשְׁלוּ בַּפָּרוּר, וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֵגוֹת; וְהָיָה טַעְמוֹ, כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן.	8 The people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in mortars, and seethed it in pots, and made cakes of it; and the taste of it was as the taste of a cake baked with oil.
ט וּבְרֶדֶת הַטַּל עַל-הַמַּחַגָה, לָיְלָה, יֵרֵד הַמָּן, עָלָיו.	9 And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it
נַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, בֹּכֶה לְמִשְׁמְחֹתָיואִישׁ, לְפֶתַח אָהֶלוֹ ; וַיִּחַר-אַף יְהוָה מְאד, וּבְעֵינֵי מֹשֶׁה רָע.	10 And Moses heard the people weeping, family by family, every man at the door of his tent; and the anger of the LORD was kindled greatly; and Moses was displeased.
יא וַיּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, לָמָה הֲרֵעֹתָ לְעַבְדֶּדָ, וְלָמָה לֹא-מָצָתִי חֵן, בְּעֵינֶידְּ: לָשׁוּם, אֶת-מַשָּׂא כָּל-הָעָם הַזֶּהעָלָי.	11 And Moses said unto the LORD: 'Wherefore hast Thou dealt ill with Thy servant? and wherefore have I not found favour in Thy sight, that Thou layest the burden of all this people upon me?
לב הָאָלָכִי הָרִיתִי, אֵת כָּל-הָעָם הַזֶּהאִם-אָלָכִי, יְלִדְתִּיהוּ: כִּי-תאׁמַר אֵלֵי שָׂאֵהוּ בְחֵיקֶךּ, כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֹמֵן אֶת-הַיֹּנֵק, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָ לַאֲבֹתָיו.	12 Have I conceived all this peoplet have I brought them forth, that Thou shouldest say unto me: Carry them in thy bosom, as a nursing-father carrieth the sucking child, unto the land which Thou didst swear unto their fathers?

יל באין לי בָּשָׂר, לְתַת לְכָל-הָעָם הַזֶּה: בִּי-יִבְכּוּ עָלַי they trouble me with their weeping, saying: Give us flesh, that we may eat.

: **יד** לא-אוּכַל אָנֹכִי לְבַדִּי, לָשֵׂאת אֶת-כָּל-הָעָם הַאָּה i4 I am not able to bear all this people myself alone, because it פּי כָבַד, מְמָנִי. כִּי כָבַד, מְמֶנִי.

-- גָּרָגָי נָא הָרֹג-15 And if Thou deal thus with me, kill me, I pray Thee, out of hand if I have found for your in Thy sight, and let me not look אָם-פָּבָרו אַזוּני נא װווג אווו אווען דאָגי נא װוג אווו אווען אווען אווען אווען אווען אווען אווען אווען אווען hand, if I have found favour in Thy sight; and let me not look upon my wretchedness.' {P}

men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and officers over them; and bring them unto the tent of meeting, that they may stand there with thee. עמד.

שו ויאמר יהוה אל-משה, אָסְפָה-לִי שִׁבְעִים איש 16 And the LORD said unto Moses: 'Gather unto Me seventy unto of the alders of Irreal when the the seventy here the seventy

take of the spirit which is upon thee, and will put it upon them, and they shall bear the burden of the people with thee, that thou ולא-תִשָּא אַתַּה לבַדָּדָ, bear it not thyself alone. ר. אַכַלְתָם בָּשָׁר אמר התקדשו לְמָחָר, וַאָכַלְתָם בָּשָׁר אמר התקדשו למָחָר, וַאַכַלְתָם בָּשָׁר אמר התקדשו למָחָר, וואַכַלְתָם בָּשָׁר ין אָבָלְשָׁט בְּשָׁר , ווּצַער אָרָאָרָר , ווּצַער אָרָאָרָר , ווּצַער אָרָאָרָר , ווּצַער אָר אָרָד , ווּגע יבּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהוָה לֵאמֹר מִי יַאֲכָלֵנוּ בָּשָׂר, of the LORD, saying: Would that we were given flesh to eat! for it was well with us in Egypt; therefore the LORD will give you flesh, and ye shall eat. ולא חַמשָה Ye shall not eat one day, nor two days, nor five days, neither יט לא יום אָחָד תאכלון, ולא יומָים; ולא חַמשָה . יַמִים, ולא עַשָּרָה יָמִים, וְלא, עֶשְׂרִים יוֹם. ^{ten days, nor twenty days;} , אַד אָשֶׁר-יֵצָא מֵאַפְּכֶם, וְהָיָה לָכֶם, עִד אָשֶׁר-יֵצָא מַאַפְּכֶם, וְהָיָה לָכֶם, יַמִים, עַד אֲשֶׁר-יֵצָא מַאַפְּכֶם, וְהָיָה לָכֶם, מו it be loathsome unto you; because that ye have rejected the לוָרָא: יַעַן, כִּי-מְאַקוּגָם אָת-יְהוָה אֲשֶׁר בְּקַרְבָּכָם, אוֹיָר בָּכָר weeping, saying: Why, now, came we forth out of Egypt יקעם אַשֶׁר, משָה, שִׁש-מָאוֹת אֶלֶף רַגְלִי, הָעָם אֲשֶׁר 21 And Moses said. 'The people, among whom I am, are six hundred thousand men on foot; and yet Thou hast said: I will אָלָכִי בְּקַרְבּוֹ ; וְאַתָּה אָמַרְתָּ, בָּשָׁר אָתֵן לָהֶם, וְאָכְלוּ, hundred thousand men on foot; and yet Thou hast said: I will give them flesh, that they may eat a whole month! חדש ימים. יאָס גער אָהָס, וּמָצָא לָהָס, וּמָצָא לָהָס, וּמָצָא לָהָס, אָס 22 If flocks and herds be slain for them, will they suffice them? or if all the fish of the sea be gathered together for them, will אָרָבָּא לָהָם, וּמָצָא לָהָם. {פּ יאָקר יְהָוָה אָל-מֹשֶׁה, הֵיַד יְהוָה תִּקְצָר; אַתָּר Sthe LORD'S hand waxed short: now shalt thou see whether My word shall come to pass unto thee or not. יקנה; את דְבְרֵי יְהוָה 24 And Moses went out, and told the people the words of the נאָאָסף שָׁבְעִים איש, מזּקְנֵי הָעָם, ווּיַאַד אֹתָם, LORD; and he gathered seventy men of the elders of the people, and set them round about the Tent. בה ויהָה בָּעָנָן, ויִדַבּר אַלִיו, ויָאָצָל מִן-הָרוּחַ 25 And the LORD came down in the cloud, and spoke unto him, and took of the spirit that was upon him, and put it upon the seventy elders; and it came to pass, that, when the spirit רוֹחָ, וֹיְתוֹבָאוֹ, וֹלֹא יַסְפוֹ. rested upon them, they prophesied, but they did so no more. באָקָד וְשֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָד וְשֵׁם 26 But there remained two men in the camp, the name of the camp, the name of the one was Eldad, and the name of the other Medad; and the spirit השני מידָד וְתָנַח עָלָהֶם הָרוֹת, וְהֵמָה בַּכְּתָבִים, וְלֹא rested upon them; and they were of them that were recorded, נית בפתונה. בפתונה, האהלה ; ויתנבאו, בפתונה. but had not gone out unto the Tent; and they prophesied in the camp. יאמַר: אָלְדָד ומֵידָד, בוַיָרָץ הַנַּעַר, וַיַגֵּד לְמשֶה וֵיאמַר: אֶלְדָד ומֵידָד, בוֹיָרָץ הַנַּעַר, וַיָּגֵד לָמשֶה וֵיאמַר: אֶלְדָד ומֵידָד, 'Eldad and Medad are prophesying in the camp.' מתנבאים בפחנה. -- ויַשָּרָת משה מבחריו און און יהושע בן-נון, משרת משה מבחריו 28 And Joshua the son of Nun, the minister of Moses from his youth up, answered and said: 'My lord Moses, shut them in.' אַתָּה לי; וּמִי יָתַן And Moses said unto him: 'Art thou jealous for my sake? כט ויאמר לו משה, הַמְקַנָּא אַתָּה לי would that all the LORD'S people were prophets, that the LORD would put His spirit upon them! עליהם. ישָׁרָאָל. אָל-הַמַחֵנֶה--הוּא, וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל. ל וֵיָאָסֵף מֹשֶׁה, אֶל-הַמַחֵנֶה--הוּא, וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל. Israel. אן ורום נַסַע מאת יהוָה, וַיָּגָז שַלְוִים מן-הַיָּם, וַיָּטש או And there went forth a wind from the LORD, and brought across quails from the sea, and let them fall by the camp, about a day's journey on this side, and a day's journey on the other אַמָתַיָם, עַל-פַּגֵי הָאָרץ. side, round about the camp, and about two cubits above the face of the earth. או נכל יום ההוא וכל-הַלֵילָה וכל יום 32 And the people rose up all that day, and all the night, and all the next day, and gathered the quails; he that gathered least הַמָּמָעִיט, אָסַף עֵשָׂרָה הַמַּמָעִיט, אָסַף עַשָּׂרָה

themselves round about the camp. חַמָרִים; וַיִּשְׁטְחוּ לָהֵם שָׁטוֹחַ, סְבִיבוֹת הַמַחַנָה.

gathered ten heaps; and they spread them all abroad for

: אָקָרָא אָת-שֵׁם-הַפָּקוֹם הַהוּא, קִבְרוֹת הַתַּאָוָה 34 And the name of that place was called Kibroth-hattaavah, because there they buried the people that lusted. קי-שָׁם, קַבְרוּ, אֶת-הָעָם, הַמִּתְאוּים. יָלָה מָקָבְרוֹת הַתַּאֲוָה נָסְעוּ הָעָם, חֲצֵרוֹת ; וַיִּהְיוּ, 15 From Kibroth-hattaavah the people journeyed unto קַחַצֵרוֹת. {פּ} Source: https://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt0411.htm Deuteronomy Chapter 8 דְבַרִים א בָּל-הַמִצְוָה, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְדָ הַיוֹם--תִּשְׁמְרוּן 1 All the commandment which I command thee this day shall ל אָלָהָיָדָ זְהוָה אֲלֹהִיךָ זְהוָה אֲלֹהִיךָ אָת-פָּל-הַדֶּרֶד, אֲשֶׁר הוֹלִיכְדְ יְהוָה אֲלֹהִיךָ לָ אָת-פָּל-הַדֶּרֶד, אֲשֶׁר הוֹלִיכְדְ יְהוָה אֲלֹהִיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה--בַּמִדְבָּר: לְמַעַן עַנּתְדָ לְנַסֹתְדָ, קַדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בִּלְבָדְדְ הַתִשְׁמֹר מִצְוֹתָו--אִם-לא. , וַיְעַנְהָ, וַיִּאֲכִלְהָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ, זַיִענָהָ, וַיַּאֲכִלָה אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ א לא עַל-הַשָּׁחָם אווי אָבֹתָיך: לְמַעַן הוֹדִיעֵך, כִי לֹא אַל-הַשָּׁחָם קולא יָדְעוּן אַבֹתָיך: לְמַעַן הוֹדִיעֵך, כִי לֹא אַל-הַשָּׁחָם mouth of the LORD doth man live. יָזָה, אָרָבָּאָה לא בָלְתָה, מֵעָלֶיךָ, וְרַגְלְדָ, לא בָצֵקָה--זֶה, 4 Thy raiment waxed not old upon thee, neither did thy foot אַרְבָּעִים שָׁנָה. אַרְבָּעִים שָׁנָה. אָר אָישׁ אֶת-בְּנוֹ, אַם-לְבָבֶךּ: כִּי, כַּאֲשֶׁר יְיַסֵר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ, his son, so the LORD thy God chasteneth thee. , לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו, אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֶלֹהֶידָ, לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו, GAnd thou shalt keep the commandments of the LORD thy וּלְיִרְאָה אֹתוֹ. א היאָד אָלהיד, מְבִיאַד אָל-אָרָץ טוֹבָה: אָראָר ז For the LORD thy God bringeth thee into a good land, a land אָרָץ-זֵית **8** a land of wheat and barley, and vines and fig-trees and fig-trees and pomegranates; a land of olive-trees and honey; יאַכָּל-בָּה לָא בְמָסְבֵנָת תּאכַל-בָּה לֶחֶם--shalt not lack any thing in it, a land whose stones are iron, and out of whose hills thou mayest dig brass. תחצב נחשת. ין אָכַלְתָּ, וְשָׁבָעְתָּ-וּבֵרַכְתָּ אֶת-יְהוָה אֶלהֶיךָ, God for the good land which He hath given thee. עַל-הָאָרֶץ הַטּבָה אֲשֶׁר נָתַן-לָדְ. יא השָׁמֶר לְדָ, פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֶלהֶיךָ, לְבִלְתִי 11 Beware lest thou forget the LORD thy God, in not keeping His commandments, and His ordinances, and His statutes, אָמָר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטְיו וְחֵקּתָיו, אֲשֶׁר אָלָכִי מְצַוְדְ which I command thee this day; היום. נב פּן-תּאכַל, וְשָׁבַעְתָּ ; וּבָתִים טֹבִים תִּבְגָה, וְיָשָׁבְעָתָ ; וּבָתִים טֹבִים תַּבְגָה, וְיָשָׁבְתָ. יג וּבְקָרְף וְצאֹנְף יִרְפְיֵן, וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָף; וְבֹאוֹנָף יִרְפְיֵן, וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה-לָף; וְכֹל and when thy herds and thy flocks multiply, and thy silver and thy gold is multiplied, and all that thou hast is multiplied; 14 then thy heart be lifted up, and thou forget the LORD thy God, who brought thee forth out of the land of Egypt, out of the house of bondage; , הַאָדל וְהַנּוֹרָא, נָחָש שָׁרָף וְעַקְרָב, נַמִדְבָּר הַגָּדל וְהַנּוֹרָא, נָחָש שָׁרָף וְעַקְרָב, 15 who led thee through the great and dreadful wilderness, . הַחַלָמִישׁ water out of the rock of flint;

קָהָרָה, יְאָר יְהוָה, אוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם--טֶרָם, יְכָרַת; וְאַר יְהוָה, אוֹדָנוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם--טֶרָם, יְכָרַת; וְאַר יְהוָה, אוֹדָנוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם--טֶרָם, יְכָרַת; וְאַר יְהוָה, chewed, the anger of the LORD was kindled against the people, and the LORD smote the people with a very great plague.

טז הַמַּאֲכִלְדְ מָן בַּמִדְבָּר, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּן אֲבֹתֶידִּ : לְמַעַן עַנּתְדָ, וּלְמַעַן נַסּתֶדְלְהֵיטִבְד <mark>ָ,</mark> בְּאַחֲרִיתֶדָ.	16 who fed thee in the wilderness with manna, which thy fathers knew not, that He might afflict thee, and that He might prove thee, to do thee good at thy latter end;	
יז וְאַמַרְתָּ, בִּלְבָבֶדְ : כּּחִי וְעֹצֶם יָדִי, עַשָּׁה לִי אֶת-הַחֵיל הַזֶּה.	17 and thou say in thy heart: 'My power and the might of my hand hath gotten me this wealth.'	
ית וְזָכַרְתָּ, אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיִדְכִּי הוּא הַנֹּתֵן לְדָ כֹּחַ, לַצְשוֹת חָיִל: לְמַעַן הָקִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶידְ, כַּיּוֹם הַזֶּה. {פ}	18 But thou shalt remember the LORD thy God, for it is He that giveth thee power to get wealth, that He may establish His covenant which He swore unto thy fathers, as it is this day. $\{P\}$	
יט וְהָיָה, אִם-שָׁכֹחַ תִּשְׁפַח אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶידָּ, וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, וַאֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֵוִיתָ לֶהֶם הַעִדֹתִי בָּכֶם הַיּוֹם, כִּי אָבִד תּאבֵדוּן.	19 And it shall be, if thou shalt forget the LORD thy God, and walk after other gods, and serve them, and worship them, I forewarn you this day that ye shall surely perish.	
כּ כַּגּוֹיִם, אֲשֶׁר יְהוָה מַאֲבִיד מִפְּגַיכֶםכֵּן, תּאבִדוּן : עֵקֶב לא תִשְׁמְעוּן, בְּקוֹל יְהוָה אֶלהֵיכֶם. {פ}	20 As the nations that the LORD maketh to perish before you, so shall ye perish; because ye would not hearken unto the voice of the LORD your God. $\{P\}$	
Source: https://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt05	508.htm	
דְבָרִים Deuteronomy Chapter 12		
ַרַּיִּיַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶידְּ אֶת-גְּבִלְדְ, כַּאֲשֶׁר דְּבֶּר-לָדְ, וְאָמַרְתָּ אֹכְלָה בָשָׂר, כִּי-תְאַוֶּה נַפְשְׁדְ לֶאֱכֹל בָּשָׂר בְּכָל-אַוַת נַפְשְׁדְ, תּאֹכַל בָּשָׂר.	20 When the LORD thy God shall enlarge thy border, as He hath promised thee, and thou shalt say: 'I will eat flesh', because thy soul desireth to eat flesh; thou mayest eat flesh, after all the desire of thy soul.	
כא כִּי-יִרְחַק מִמְּך הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵידְ לְשׁוּם שְׁמוֹ שָׁם, וְזָבַחְתַּ מִבְּקָרְדְ וּמִצּאנְדְ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְדְ, כַּאֲשֶׁר צִוּיתִדְוְאָכַלְתָּ, בִּשְׁעֶרִידְ, בְּכֹל, אַוַּת נַבְּשֶׁדְ.	21 If the place which the LORD thy God shall choose to put His name there be too far from thee, then thou shalt kill of thy herd and of thy flock, which the LORD hath given thee, as I have commanded thee, and thou shalt eat within thy gates, after all the desire of thy soul.	
כב אַדָּ, פַאֲשֶׁר יֵאָכֵל אֶת-הַצְבִי וְאֶת-הָאַיֶּלבֵּן, תּאֹכְלַנּוּ: הַשָּׁמֵא, וְהַשָּׁהוֹר, יַחְדָו, יאֹכְלֶנוּ.	22 Howbeit as the gazelle and as the hart is eaten, so thou shalt eat thereof; the unclean and the clean may eat thereof alike.	
כג רַק חַזַק, לְבָלְתִּי אֲכֹל הַדָּם, כִּי הַדָּם, הוּא הַנָּפָשׁ; וְלֹא-תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ, עִם-הַבָּשָׂר.	23 Only be stedfast in not eating the blood; for the blood is the life; and thou shalt not eat the life with the flesh.	
כד לא, תּאֹכְלֶנּוּ : עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ, כַּמָּיִם.	24 Thou shalt not eat it; thou shalt pour it out upon the earth as water.	
בה לא, תּאֹכְלנּוּלְמַעַן יִיטַב לְדָ וּלְבָנֶידְ אַחֲרֶידָ, כִּי-תַּעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה.	25 Thou shalt not eat it; that it may go well with thee, and with thy children after thee, when thou shalt do that which is right in the eyes of the LORD.	
כו רַק קַדָּשֶׁידְ אֲשֶׁר-יִהְיוּ לְדָ, וּנְדָרֶידְ, תִּשָּׂא וּבָאתָ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה.	26 Only thy holy things which thou hast, and thy vows, thou shalt take, and go unto the place which the LORD shall choose;	
כּז ּ וְעָשִׂיתָ עלֹתֶידְ הַבָּשָׂר וְהַדָּם, עַל-מִזְבַּח יְהוָה אֶלֹהֶידְ ; וְדַם-זְבָחֶידְ, יִשְׁפֵדְ עַל-מִזְבַח יְהוָה אֱלהֶידָ, וְהַבָּשָׂר, תּאֹכֵל.	27 and thou shalt offer thy burnt-offerings, the flesh and the blood, upon the altar of the LORD thy God; and the blood of thy sacrifices shall be poured out against the altar of the LORD thy God, and thou shalt eat the flesh.	
כּח שְׁמֹר וְשָׁמַעְתָּ, אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶה, אֲשֶׁר אָנֹכִי, מְצַגֶּךְ: לְמַעַן יִיטַב לְדְ וּלְבָנֶידְ אַחֲרֶידָ, עַד-עוֹלָםכִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר, בְּעֵינֵי יְהוָה אֶלֹהֶידְ. {ס}	28 Observe and hear all these words which I command thee, that it may go well with thee, and with thy children after thee for ever, when thou doest that which is good and right in the eyes of the LORD thy God. $\{S\}$	

Source: https://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt0512.htm